

Isaac Valera i Xevi Torrent: més que jugadors del Bisbal

Els dos únics supervivents de la plantilla de l'ascens a la Segona FEB valoren com a «únic» el moment actual d'una entitat que ho donarà tot per a la permanència

«Som molt afortunats de tenir l'afició que tenim», explica Isaac Valera, un dels dos supervivents de la plantilla que va tocar el cel fa un parell de cursos. L'altre és Xevi Torrent, que no dubta a confirmar-ho. «Les paraules no expressen el que veritablement és. Qui no ho ha vist, ha de venir. Cal viure-ho, presenciar-ho. El Pavelló Vell mai falla. De fet, ha guanyat molts partits». Torrent assegura que de l'enrenou que es genera, «sovint, a la pista, quan parles amb un company que tens al costat per donar-li una instrucció o comentar el que sigui, aquest no et sent. És espectacular». Després de sis anys a l'entitat, el seu testimoni és creïble. L'any dels bisbalencs no és fàcil. «Hem treballat molt bé des del setembre, però els resultats no ens han acompanyat fins al gener», reconeix Valera, que destaca «l'energia, l'entrega i les ganes d'estar aquí que han aportat les noves incorporacions. Al principi, això ens va faltar». Agafa el relleu Torrent. «És impossible que una persona que vingui de fora valori el Bisbal com el podem valorar l'Isaac o jo, que sabem que el que estem fent és una fita única. Jo sempre he donat el cent per cent. I quan veus que un company no ho fa... Però, vaja, repeteixo: ho dono tot. Tot». Ambdós han assumit un rol de lideratge des de l'experiència a l'interior del vestidor. «Tenim molta joventut amb talent, però a la qual li falta un punt de veterania. Intento conversar força, amb ells. Els explico moments que he viscut al club. Així n'aprenen», defensa Valera. «Crec que el repte que perseguim va més enllà del club, ho faria extensiu a Girona. No recordo cap altre equip masculí de la demarcació que no fos el Bàsquet Girona competint a aquest nivell», opina Torrent, que ho desenvolupa. «Té un mèrit increïble, perquè amb el pas del temps, el Bisbal Bàsquet serà recordat pel que ha fet. Els jugadors van i venen, però el fet d'estar a la Segona FEB perdurarà anys i panys a la memòria de la gent». L'arribada d'Èric Surís a l'estiu va suposar un punt d'inflexió. «És un entrenador reconegut, que ha dirigit partits al màxim nivell. Quan ens fa les xerrades, parem les orelles, l'escoltem i seguim el que ens diu. Quan el vam fitxar, vaig enviar-li un whatsapp a en Joan Ferrer (director esportiu) en què li posava: chapeau. Te l'has tret», recorda Valera, entre rialles. Ni Valera ni Torrent volen saber res que no sigui el partit que els enfrontarà al Salou, que pot significar un pas de gegant per a l'objectiu de continuar vivint el somni que viuen. «No fem càlculs, ni cap amunt ni cap avall. Ens esforcem per guanyar el Salou, res més. Sabem de la importància que té: si guanyem, estarem més a prop del que volem», respon Valera. «No mirem més enllà, no. Contra ells passen les nostres opcions de mantenir el miniavantatge actual», diu Torrent, que té clar de quina manera caldria celebrar el fet d'assegurar-se un altre any a la categoria. «Tant de bo féssim una altra rua. M'encantaria. Veus? Això dins del poble també perdurarà. Personalment, és el més bonic que he viscut mai en el món del bàsquet».

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/esports/2026/03/18/isaac-valera-xevi-torrent-mes-128135434.html>